

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně

Kyvadlo

Student: **Carrie Chambers**

Profesor: **Sally-Ann Olson**

Školní rok: Zima 2020

Zadání:

*V první části se zamyslete nad **etickými aspekty** toho, odpovídá-li někdo pomocí kyvadla na dotazy jiných lidí. Např. se vás někdo bude ptát na své zdraví nebo zdraví někoho jiného, bude se ptát na otázky týkající se třetí osoby nebo tím dotazujícím bude nezletilý. Tato část bude mít alespoň 3 palce.*

*Ve druhé části nejprve napíšete **seznam nejméně pěti konkrétních věcí, na které byste se mohla zeptat kyvadla**. Ideálně by to měl být mix osobních otázek (vztahy apod.) a praktických otázek (hledání věci apod.), ale není to podmínkou. Klidně uveďte i otázky, které byste se kyvadla např. z morálních důvodů neptala, pokud vás nějaké napadnou. Každou z těchto věcí jednou či dvěma větami vysvětlete, abych měla trošku představu, o co se jedná.*

Potom si jednu z těchto otázek vyberte a zpracujte ji jako projekt. Popište celý postup – od popisu problému přes výrobu / výběr kyvadla, přípravu, postup až po samotnou realizaci a výsledek. Jaké otázky jste kladla, jak kyvadlo odpovídalo, jaký byl výsledek – prostě svůj projekt podrobně popište. Budete-li si vyrábět diagramy, přiložte je k vypracování. Pokud by se jednalo o dotazování pro někoho jiného, přiložte nakonec vyjádření dané osoby.

Vypracování:

~Úvaha~

Vykládání Druhé Osobě

To je opravdu zapeklitá otázka. Tak se nejdříve podíváme na obecné věštění druhým lidem. Mně osobně přijde, že je lepší ptát se kyvadla na věci týkající se mne a nikomu jinému s ním nevykládat – na to bych raději použila runy či Tarot. Přijde mi to tak díky jistému spojení, které každý jistě se svým kyvadlem má. Proto by mi pak odpovědi týkající se druhé osoby (ačkoli by se mě na ně vyloženě tázala) nepřípadaly korektní – jednoduše bych úsudku kyvadla příliš nevěřila. A to samo o sobě není dobré. Ovšem každý to má samozřejmě jinak.

Dále k nezletilým. Tady podle mne záleží hodně na otázce, kterou by kladl. Na něco vážného bych mu opravdu odpovídat nechtěla. Byl by ještě moc mladý a nemusel by s odpovědí naložit správně. A to také – a hlavně především – pokud se jeho otázka týkala jeho zdraví. Nenesu za sebe ještě zodpovědnost a o jeho zdraví by měli vše vědět jen jeho rodiče, aby se vyloženě nestresoval a nakonec se to ještě nezhoršilo. Ovšem pokud by na tom trval, tak bych mu možná řekla jen, že z toho cítím, že si nemá dělat přílišné starosti – není to nic vážného a k doktorovi by měl jít jen pro pořádek.

Další na řadě – ptaní se na třetí osobu. Tady podle mne opět záleží na otázce. V žádném případě nic ve stylu „je -něco- slabinou XY?“ Zato třeba něco jako „je tohle vhodný dárek pro XY?“ bych klidně dovolila. Prostě jen nic, co by dotyčnému mohlo ublížit a také nic moc osobního.

Teď k tomu zdraví – nezletilým bych vážně nic nevěštila ohledně zdraví, to už jsem vlastně uváděla výše. Na druhou stranu dospělí jsou (většinou) zodpovědní a už jsou schopni unést to, co jim řekneme. Unesou svoji nemoc a díky tomu, co jim řekneme, mohou postupovat dále. Je však důležité jim říci, že to nemusí být stoprocentní. Že je pořád možnost, a ne až tak malá, že se mýlíme. A že tedy má počítat s možností toho, co jsme jim řekli, ale nebrat to jako absolutní pravdu, která jim až příliš zkomplikuje život, pokud bychom se mýlili.

A tak je to vlastně u všech důležitých otázek. U vybírání dárku na tom nesejde tolik (pokud neutratí milion za něco, co daný člověk už má), ale u životně důležitých otázek to podstatné opravdu je. Takže teď se dostávám k poslední skupině – jednoduše a obecně k dospělým.

Jak jsem již říkala, dospělí jsou (většinou) zodpovědní a unesou pravdu. Jsou zodpovědní za otázky, které kladou, a tedy i za odpovědi, které jim přijdou. Takže pokud se neptají na něco, co by ostatním ublížilo, odpověděla bych jim. Nakonec ale záleží na nás samotných – měli bychom se zamyslet, jestli naopak my uneseme to, jak tazatel s odpovědí na svoji otázku naloží.

~Otázky~

-praktické

- Ukaž mi prosím směr, kde je můj amulet, který jsem ztratila. *(nebo jiné hledání ztracených věcí)*
- Měla bych dnes jít zkratkou mezi paneláky? *(směr, kterým se daný den vydat)*
- Jaká barva je pro toto vhodná? *(například během rituálu barva svíčky)* -- vyžaduje diagram
- Jaké vlasy by měla mít moje postava *(při vymýšlení příběhu)* --vyžaduje diagram

-osobní

- Měla bych už jít k doktorovi? *(otázka na vlastní zdraví, na které bych se ptala třeba jen kvůli rozhodování mezi nachlazením a angínou)*
- Má to, co dělám, nějaký smysl? *(když se o něco horlivě snažím, ale sama nevím, jestli je to správně)*
- Je to co dělám, pro mě zdravé? *(pokud se o něco snažím, ale mohlo by mi to ublížit)*

~Projekt~

Pro svůj projekt jsem se rozhodla odpovědět na otázku „Jaké vlasy by měla mít moje postava?“ Jinak řečeno, vymyslet s jeho pomocí příběh! Dát pár návrhů, o čem by příběh mohl být, vymyslet jméno postavy s jeho pomocí, barvu vlasů, očí, délku vlasů, výšku, oblečení, víru, práci, věk.... Prostě všechno! Tady je tedy to, s čím musím přijít:

1. žánr
2. téma příběhu
3. konec příběhu
4. hlavní postava
5. rodina
6. nejlepší kamarádka
7. popřípadě i nějaká zápletka (jen možná)

Takže hurá do toho!

Jako první bych sem ráda dala obrázek mého kyvadla:

Je to ametystové kyvadlo, řetízek je dlouhý cca 17 cm. Kýváním do strany ukazuje ANO a kýváním zepředu dozadu NE.

Žánr

První tedy žánr. Rozhodla jsem se nejdřív začít otázkou ANO/NE. Jednoduše navrhopat jednotlivé žánry a ptát se na každý z nich (přeci jen, nechci zbytečně vyplývat deset stránek papíru). Ptám se tedy na Romantický, Komický, Strašidelný a Bez žánru. Zeptám se na všechny, protože i v strašidelné povídce může být romantika nebo komedie (nebo obojí).

Vyšlo mi tedy, že příběh má být **romantický** (co jsem to provedla...).

Znají/neznají?

Tohle jsem tedy původně neměla v plánu, ovšem když už vyšla romantika, musela jsem to sem přidat. A tady se potřebuji rozhodnout – budou se už znát, nebo ne? Jsou už spolu, anebo se teď potkají? Opět tedy ANO/NE.

Vyšlo mi, že se budou spolu znát, ale nebudou spolu ještě chodit. Dál jsem se tedy ptala, jestli se znají z dětství (takové to klišé, že) a vyšlo mi, že ne. Dále jestli jsou spolužáci a prý ano. Dál jsem se ještě zeptala, jestli jsou sousedé, ale pořád se točilo. Nebyla jsem si v tu chvíli jistá, co konkrétně to znamená, tak jsem se zeptala, jestli to znamená, že to mám vymyslet sama, a prý ano. (To jsou ty chvíle, kde mě práce s kyvadlem pobaví) Tak jsem se rozhodla, že nebudou přímo sousedé, ale budou bydlet v sousedících ulicích.

Pak je ještě třeba se zeptat, jestli spolu nakonec skončí? A odpověď je ano, ke konci povídky spolu budou chodit. A také jaký to bude pár – holka a kluk, či holka a holka? (jelikož hlavní postava prostě bude holka) A bude to tedy holka a holka. To je tedy základ, co se týká toho páru.

Další na řadě je...

Téma

Tady je toho o něco víc než u žánru, ale pořád ne tolik, abych musela vytvářet diagram. Takže je na výběr mezi Halloweenem, Vánoce, Školou, Parkem, Smutkem a Narozeninami.

Vyšlo mi tedy, že to bude o Vánocích a ona bude smutná / v depkách.

Konec příběhu

Bude ten konec šťastný, či smutný? Nebo to bude jako by na pokračování? Už je tedy jasné, že na konci spolu budou chodit. To vyplynulo z předtím. Konec bude smutný a nebude na pokračování. Bude smutný kvůli expartnerovi hlavní postavy – což bude kluk. Tak jsem se na to ptala o něco blíže a vyšlo to tak, že ona brečí kvůli tomu, že teď nikoho nemá a přijde ji utěšit její bývalý kluk – kterého nemiluje – a je zamilovaná do

té holky, se kterou nakonec skončí. (Nejdříve mi to vyšlo jinak, protože jsem se zeptala, jestli brečí kvůli své současné partnerce, ale ona zrovna s nikým nechodila, takže to nedávalo smysl). To se nám to tu tedy pěkně rozjíždí...

Hlavní postava

Teď tedy k hlavní postavě! Tady je třeba vyřešit barvu a délku vlasů, barvu očí, styl vlasů, oblečení. No a samozřejmě také jméno! Takže nejdřív jde o vlasy. Na to si už udělám diagram!

BARVA A DÉLKA VLASŮ

Je tu bílá, černá, fialová, červená, zelená, žlutá (blond), růžová, modrá, oranžová, hnědá.

Takže můj první diagram pro tento projekt. Nejdřív jsem se tedy zeptala, jakou barvu vlasů by měla hlavní postava mít. A vyšlo mi - růžová a blond! Což znamená, že bude asi blond a mít obarvené konečky vlasů. Dále tedy délka vlasů - vyšla střední. Následovala ještě otázka, jestli má mít svázané vlasy a vyšlo, že ne.

BARVA OČÍ

Na to jsem tedy použila ten samý diagram. A vyšla světle modrá (respektive modrá, a pak jsem se zeptala, jestli světle modrá).

OBLEČENÍ

Tady jsem zvolila opět formu otázek. Asi to vypíšu spíše v bodech:

Má mít hlavní postava sukni? NE

Má mít hlavní postava džíny? NE

Má mít hlavní postava legíny? ANO

Má mít hlavní postava přes legíny kraťasy? NE

Má mít hlavní postava tričko? ANO (což vyloučilo crop-top)

Má mít hlavní postava mikinu? ANO
Má mít hlavní postava kozačky? ANO
Má mít hlavní postava kapucu? ANO

BARVA OBLEČENÍ

To jsem opět dělala diagramem, který jsem použila pro vlasy a u trička i otázku ANO/NE (jestli má být světle zelené). A vyšlo to následovně:

Tričko - světle zelená

Legíny - černá

Mikina - černá

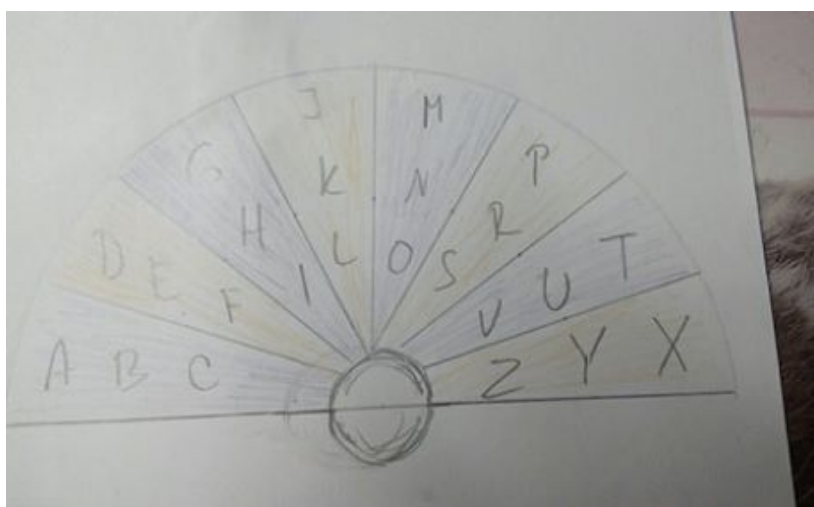
Kozačky - hnědá

DETAILY

Nejdřív jsem přemýšlela nad způsobem její lásky - jestli je Yandere, Tsundere, Kuudere nebo Deredere. Tady jsem použila ANO/NE metodu. A vyšlo, že hlavní postava je tsundere - tedy holka, která lásku projevuje spíše nadávkami a zapírá, že toho člověka miluje, přitom uvnitř je vlastně 'sladká'.

Její orientace je jasná, když milovala kluka a miluje holku - je tedy bisexuál. Její zaměstnání také, chodí do školy, takže je student.

A mezi tyto detaily samozřejmě patří i její jméno! Rozhodla jsem se to udělat jednoduše - dalším diagramem! (takže by mohlo vyjít i něco vtipného). Dala jsem je tam po třech, abych měla větší políčka a vždycky se posune na další písmeno až když řeknu to písmeno, které kyvadlo myslelo. A také jsem vynechala písmena W a Q, jelikož... no tak nějak mi to nevycházela, přiznávám, že to není úplně nejlepší.

A vyšlo.... **Mvejo.**

Zní to jako hodně zvláštní jméno, ale čím víc nahlas jsem to říkala, tím víc se mi líbilo. Když jsem se zeptala „Takže Mvejo?“, tak mi odpovědělo ne. Tak jsem nad tím přemýšlela a řekla jsem „...Emvejo?“, a to odpovědělo ano. Takže se to čte [emvejo].

Vedlejší postava - holka

Dále je na řadě holka, kterou hlavní postava miluje. Takže jdeme zase stejnou proceduru, jako u Mvejo.

BARVA A DÉLKA VLASŮ

Láska Mvejo bude mít krátké, černé a tmavě modré vlasy.

BARVA OČÍ

Bude mít modré oči.

OBLEČENÍ

Je celkem vyčerpávající ptát se pokaždé jako „holka, kterou Mvejo miluje“, asi by bývalo praktičtější, kdybych tam bývala dala jako první její jméno, ale nevádí.

Sukně - NE. Džíny - ANO - roztrhané - ANO. Tričko - NE. Crop-top - NE. Tílko - NE. Sportovní podprsenka - ANO. Mikina - ANO - do pasu - ANO - kolem pasu - NE. Choker - NE. Tenisky - NE. Botasky - ANO.

BARVA OBLEČENÍ

Džíny - černá

Podprsenka - tmavě modrá

Mikina - černá

Botasky - bílá

DETAILY

Z ohledu lásky - yandere. (Schopna udělat cokoli, aby mohla svou lásku mít. Klidně i zabíjet.)

Orientace: lesbička

Zaměstnání je opět jasné, je studentka (jelikož spolu chodí do školy). A nakonec jméno! Tentokrát vyšlo... **Gsejo**. Takže to vypadá, že mám něco se jmény končící na -ejo. A opět, čte se to [džísejo].

Vedlejší postava - kluk

Teď je tedy na řadě kluk, se kterým Mvejo dříve chodila. A opět stejným způsobem jako Mvejo a Gsejo.

BARVA A DÉLKA VLASŮ

Dlouhé oranžové vlasy. (To mi nebezpečně připomíná někoho z naší školy.) A culík.

BARVA OČÍ

Také oranžové. Stejně jako vlasy.

OBLEČENÍ

Opět říkám, co mi zrovna přijde na mysl a koukám, jestli řekne ano nebo ne.

Tričko - NE. Tílko - ANO. Mikina - ANO. Džíny - ANO - potřhané - ANO. Tenisky - ANO. Pokrývka hlavy - ANO - kšiltovka - ANO - na stranu - ANO.

BARVA OBLEČENÍ

tílko - červená

mikina - černá

džíny - bílá

tenisky - bílá

kšiltovka - hnědá a červená (to kyvadlo mě chce asi zabít)

Vtipné je, že když řeknu „Cože, bílá? vždyť to se bude tlouct!“ . tak mi odpoví rovnou „ne“ .

DETAILY

Z ohledu lásky - deredere (jednoduše hrozně roztomilý a milý).

Orientace: gay

Práce: student

A nyní... jméno! **Tkoiry**. (A čte se to [týkojry] - takže jejich jména se zřejmě budou psát všechna s pomlčkou.)

*

A to je vše. Teď už jen sepíšu obecně postavy a samotný příběh!

POSTAVY

M-Vejo

Čte se: [Em-Vejo]

Věk: 19

Typ: tsundere

Sex. orientace: bisexual

Práce: studentka

Vzhled: středně dlouhé, blond vlasy s fialově obarvenými konci; světle modré oči

Oblečení: nosí světle zelené tričko s černými legínami, k tomu hnědé kozačky a černou mikinu, vlasy má rozpuštěné

G-Sejo

Čte se: [Dží-Sejo]

Věk: 19

Typ: yandere

Sex. orientace: lesbian

Práce: studentka

Vzhled: krátké černé vlasy s tmavě modrými proužky; modré oči

Oblečení: nosí tmavě modrou sportovní podprsenku, přes ni mikinu, k tomu potrhané černé džíny a botasky

T-Koiry

Čte se: [Tý-Kojry]

Věk: 20

Typ: deredere

Sex. orientace: gay

Práce: student

Vzhled: dlouhé zrzavé vlasy, obvykle svázané do ohonu, oranžové oči

Oblečení: nemá moc dobrý vkus, nosí červené tílko, přes to černou mikinu, dále bílé potrhané džíny a tenisky, obvykle má i kšiltovku, stočenou ke straně – hnědou s červenými proužky

POVÍDKA

Slyšela veselý smích a trhání papíru z vedlejšího pokoje. Byla to její rodina, rozbalovala dárky a bavila se. M-Vejo se už před takovou půlhodinou omluvila a odešla do koupelny. Neubránila se slzám. Její sestra a dokonce i její bratr. A i její bývalý přítel! Všichni už měli kluka. Jen ona nebyla s tím, s kým si přála být. Jak by taky mohla, nebyla k ní zrovna nejmilejší. Copak by jí ale někdy mohla říct, jak se cítí? G-Sejo nebyla ten typ holky, co by se vám hned vrhl kolem krku a křičel „Já tě taky miluju!“. G-Sejo byla... cool. Zní to cringe, ale jiným slovem se to prostě nedalo vyjádřit.

Ozvalo se zaklepání na dveře. Rychle zabořila obličej do ručníku a otevřela dveře – jako by si zrovna umyla obličej. Byl T-Koiry – její expřítel. Když ho spatřila, akorát jí to na náladě ještě ubralo.

„Co?“ vyštěkla na něj otráveně. Měl ten ustaraný výraz.

„...erm...“ Už z ní byl zas nervózní. Jeden z důvodů, proč už spolu nebyli. „Přišla mi trochu... rozrušená... tak jsem se přišel zeptat... jestli jsi... v pořádku...?“ zeptal se trochu roztřeseně a pořád spínal ukazováčky. Povzdychla si.

„Jsem v pohodě, fajn? Starej se radši o svýho... kamaráda,“ pohlédla mu přes rameno na svého bratra. Nechápala, co ho kruci vedlo k tomu skočit hned, jak se rozešli, po

jejím bratru. Taky si povzdechl. Možná to bylo úlevou, že ho neflákla ručníkem po hlavě.

„Je to kvůli G-Sejo?“ odhadl vcelku přesně její trápení.

„BAKA!“ Teď ho už tím ručníkem švihla. „Proč by to mělo být kvůli G-Sejo?!“

Zvedl v obraně ruce. „Fajn, fajn... prostě... se k nám vrať, okay?“

„Fajn...“ odložila ručník na držadlo a vydala se za ním zpět do pokoje. Když se usadila, zvenčí se náhle ozvala velká rána. Všichni nadskočili.

„C-co to bylo?“ zakoktala její nejmladší sestřička.

„Půjdu se podívat,“ opět se zvedla. „Stejně se mi nechce moc tady vykecávat...“

Když M-Vejo vyšla ven a rozhlédla se, viděla přistavěné krabice pod oknem, kterým bylo vidět na ně do obývacího pokoje. Zamračila se, vydechla do chladného zimního vzduchu páru a zastrčila ruce do kapes. Ránu zřejmě způsobil žebřík, který, dříve opřený o střechu, spadl na odházenou kamennou cestu. Znovu se rozhlédla, kde by se mohl dotyčný skrývat, ačkoli si sama nemyslela, že by se tam dál zdržoval, když ho naprosto zřejmě slyšeli. Nebylo téměř kde se skrýt, tak maximálně za roh. Zatřásla se zimou a vydala se tam. Nakoukla za roh a málem vykřikla leknutím, když jí osoba před ní zacpala pusku rukou. Setřásla.

„Co tady sakra děláš?!“ vyjekla navenek rozezleně.

G-Sejo ji propalovala ostrým pohledem. Bylo to až skoro děsivé.

„Není to evidentní?“ pokynula rukou směrem ke krabicím u okna.

„...Sleduješ nás? Koho přesně? Je to... divný.“

„Když to říkáš... dokud nevoláš policii, tak to je v pohodě.“

Byla tam v tý svojí sportovní podprsence a mikině a ani trochu se nezatřásla. M-Vejo si povzdychla.

„Tak pojď dovnitř. Musí ti bejt zima.“ Otočila se a rozešla se k domu.

„Není. Jsem zvyklá takhle chodit v zimě venku,“ odvětila G-Sejo, ale vydala se za ní.

„M-Vejo, zjistilas, co to by- eh?“ její bratr se zarazil, když mu padl pohled na G-Sejo.

„Jen spolužačka,“ mávla nad tím M-Vejo rukou. Zamračila se, když viděla T-Koirův úsměv. Vypadal, jako když o tom celou dobu věděl.

„Hoi,“ mávla na ně G-Sejo. V tu chvíli už se pohihňávali všichni. M-Vejo zavrčela.

„Pojď od těch idiotů pryč, prosimtě,“ chytila G-Sejo za zápěstí a táhla nahoru do svého pokoje.

„Proč mě vůbec sleduješ!“ zruděla M-Vejo, stále si udržujíc svůj rozzlobený výraz. G-Sejo se trochu ušklíbla.

„Když jsi si toho ještě nevšimla, tak to je ještě divnější.“

„Huh- jsi tu kvůli T-Koirymu?“ víc se zamračila M-Vejo. S-Gejo se taky zamračila.

„Taky. Kde je tu koupelna?“

„Um... Doprava, třetí dveře nalevo.“

G-Sejo kývla a vyšla z pokoje. M-Vejo rychle přiskočila k zrcadlu a upravovala se, hned na to se flákla do čela. „Proč to sakra děláš! Eh?“ někdo ji zezadu objal. Pootočila hlavu do strany. Byla to- „G-Sejo?“

„Nedělej si už kvůli T-Koirymu starosti.“ A dala jí pusku na tvář. Pusku!

„C-c-c-co děláš!“ Teď už byla rudá jako rajče.

„Co myslíš, že dělám?“ otočila ji směrem k sobě a dala už pořádnou pusku.

„Eh?!“ odstrčila ji od sebe M-Vejo. „A-a-ale proč!“

„Aw, trochu mě mrzí, že sis toho doteď nevšimla.“

M-Vejo odvrátila pohled. „...pojdme za ostatními“ a vyběhla z pokoje dřív, než stihla G-Sejo něco říct.

A na chodbě... ležel T-Koiry.

„...T-Koiry? Co tu děláš?“ strčila do něj. Jak ho tak sledovala, vypadalo to, že nedýchá...

„T-Koiry!“ Ani chvíli neváhala a začala s resuscitací.

„To nepomůže,“ ozvalo se za ní. Byla to G-Sejo, stála ve dveřích a sledovala její počínání.

„Co tím myslíš!“

„Má zlomený vaz. Už je mrtvý, nepomůžeš mu.“

Ohromeně ji sledovala. „Ale jak... ty... proč?“

„Trápila ses kvůli němu, ne? Nemá ti co ubližovat.“

„T-to nebylo kvůli němu! A hlavně to neznamená, že ho můžeš zabít!“

„Jistě, jistě.“ Shodila ho ze schodů.

„Co to děláš?!“

„Spadl ze schodů. Zlomil si vaz. Byla to nehoda.“

Ze zdola se ozval výkřik. Našla ho sestra.

A takhle se setkaly. Takhle se daly dohromady. G-Sejo a M-Vejo. M-Vejo ale stejně nikdy nedokázala G-Sejo odpustit.